

[Geert-Jørgensen.]

Møller paa det konservative Folkeparti: Vegne forleden Dag talte om Erhvervspolitik, aabenbarede han sig i Særdeleshed som Protektorist. Han sagde ganske vist, at Frihandel og Told var ham lige kære, og han mindede derved i høj Grad om den Kategori af Mennesker, som man kunde kalde toldbeskyttende Frihandelsmænd. Men naturligt vil vi gerne forstaa det i allerbedste Mening, og den bedste Mening var aabenbart denne, at Staten overfor visse Erhverv skulde være toldbeskyttende, overfor andre Erhverv skulde optræde som Frihandelsstat, eller at visse Erhverv skulde toldbeskyttes en Tid, for, naar Toldbeskyttelsens Nødvendighed var ovre, atter at indtræde under Frihandelens Kaar. Toldbeskyttelse og Frihandel, sagde det ærede Medlem, skal være de Instrumenter, der skal anvendes i visse bestemte økonomiske Situationer. Han sluttede saa med, at han betragtede det som en Fejl, at man i Efterkrigstidens økonomiske Politik ikke fulgte de samme økonomiske Linier som i den øvrige Verden. Det, vi her først lægger Mærke til — hvad der ikke er noget nyt — er, at det konservative Folkeparti har den samme Tro paa Staten, som i Særdeleshed Socialdemokraterne er besjælede af, den Tro, at Staten kan klare alle Vanskeligheder. Der er to Ting, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller nævnte, at Staten skal: hjælpe Erhvervene og Virksomhederne ved Kriseværn, ved en mere aktiv Handelspolitik, og hermed tænker han jo i Særdeleshed paa Toldforanstaltninger, og endvidere sørge for at faa nye Virksomheder, maaske nye Erhverv, i Gang.

Se, alt dette er jo en fuldkommen statssocialistisk Tankegang, selv om den kommer under konservative Former; det er ganske den samme Tankegang, Socialdemokratiet har: at Staten skal raade Bod paa alle Vanskeligheder. For saa vidt kunde de to Partier udmærket godt tage hinanden under Armen, hvad der for Resten ogsaa undertiden har været stærke Tendenser til. Det smukke Formaal, som det konservative Folkeparti og ogsaa det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har, er jo aabenbart at ville mildne Arbejdsløsheden her i Landet, og det Formaal er i sig selv saare smukt — ogsaa Socialdemokraterne har det samme smukke Formaal —, og det maa jo siges at være lige saa smukt, naar det bæres frem fra den Side. Naar der imidlertid tales om Toldbeskyttelse som Middel til at mildne Arbejdsløsheden, saa har vi fra for Side ingen som helst Tro dertil. Jeg tør

ikke benægte, at Toldbeskyttelse under visse Forhold kan gavne en enkelt Industri, men det er givet, at Toldbeskyttelsen altid vil forhøje Prisen paa denne Industris Produkter, og saa bliver Følgen kun den, at man flytter Arbejdsløsheden over i andre Erhverv. Folks Købeevne bliver jo ikke større, fordi nogle Produkter toldbeskyttes; skal jeg betale mere for en Vare, jeg har Brug for, maa jeg købe mindre af en anden Vare. Følgen bliver altsaa, at Arbejdsløsheden flyttes over paa andre Industrigræne. Og saa er der endelig det, at har man først faaet Tolden indført, om end kun som en Nødhjælpsforanstaltning, slipper vi aldrig af med den. Det er ikke ubekendt, at vi her i Landet har en Toldbeskyttelse, der beløber sig til 120 Mill. Kr. om Aaret, men skønt vi har haft 3 Frihandelspartier i den danske Rigsdag, 3 Partier, der erklærede sig for at være frihandelsvenlige, har ingen af dem — til Trods for, at de altsaa kunde skabe et Flertal for Frihandel — gjort noget som helst Forsøg paa at faa Frihandel indført, vi slæber stadig rundt med den store Toldbeskyttelse paa 120 Mill. Kr.

Toldbeskyttelse og Frihandel, sagde det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, skulde være det Instrument, der benyttedes i givne økonomiske Situationer, og det ærede Medlem gaar altsaa aabenbart ud fra, at Lovgivningsmagten er saa bevægelig, at man i det ene Øjeblik kan gøre det ene og i det næste Øjeblik gøre det modsatte. Men saadan gaar det jo ikke, Lovgivningsmagten er langsom og tung og kan ikke være et saa bevægeligt Instrument.

Endelig beklagede det ærede Medlem, at Danmark i sin økonomiske Politik efter Krigen ikke havde fulgt samme Linier som den øvrige Verden. Det er nu et stort Udtryk, dette: den øvrige Verden — det maa vel betyde den Verden, som ligger udenfor Danmark, og dertil hører ogsaa Japanere og Kinesere, Buskmænd og Hottentotter, men det er vel ikke Meningen, det ærede Medlem tænker vel blot paa, at vi ikke har fulgt de samme Linier som det øvrige Europa, jeg vil i hvert Fald forstaa det saaledes. Men det synes jeg er en meget smaaborgerlig Betragtning: at vi ikke har fulgt de samme Linier som det øvrige Europa. Det er jo en gammel Historie, at Smaafolk gerne vil følge de store, at Folk paa Landet vil følge de fine Folk i Byerne, at Husmanden vil følge Gaardmanden i Livsvaner og Tankegang, og Gaardmanden vil følge Proprietæren o. s. v. Det samme synes at være Tilfældet i de smaa Lande, at de smaa Landes Politikere gerne vil følge de store